

Sygn. akt I C 122/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant Aleksandra Czaplicka

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Ż., J. H., W. S. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) Spółka cywilna w W.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę 6861,88 zł

I zasądza od pozwanego (...) w C. solidarnie na rzecz powodów A. Ż., J. H., W. S. kwotę 3446,47 zł (trzy tysiące czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści siedem groszy), z tym, że:

- kwotę 1285,44 zł (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt pięć złotych czterdzieści cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 922,32 zł (dziewięćset dwadzieścia dwa złote trzydzieści dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 1238,71 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści osiem złotych siedemdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,

II zasądza od pozwanego (...) w C. solidarnie na rzecz powodów A. Ż., J. H., W. S. odsetki ustawowe za opóźnienie:

- od kwoty 54,12 zł (pięćdziesiąt cztery złote dwanaście groszy) za okres od dnia 30 kwietnia 2015 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.;

- od kwoty 822,21 zł (osiemset dwadzieścia dwa złote dwadzieścia jeden groszy) za okres od dnia 10 maja 2015 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.;

- od kwoty 1000,08 zł (jeden tysiąc złotych osiem groszy) za okres od dnia 30 maja 2015 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.;

III umarza postępowanie co do kwoty 505,44 zł;

IV w pozostałym zakresie powództwo oddala;

V zasądza od pozwanego (...) w C. solidarnie na rzecz powodów A. Ż., J. H., W. S. kwotę 1450,00 zł (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 122/16

UZASADNIENIE

Powodowie A. Ż., J. H., W. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna w W. pozwem z dnia 16 listopada 2015 r. (data stempla pocztowego) wnosili o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 6861,88 zł z tym, że:

- kwotę 505,44 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- kwotę 54,12 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- kwotę 822,21 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
- kwotę 1000,08 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
- kwotę 1285,44 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 922,32 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 1238,71 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 lipca 2015 r. do dnia zapłaty.

Ponadto wnosili o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany (...)w C. wnosil o oddalenie powództwa w całości, w szczególności w zakresie kwoty 2909,97 zł, którą uiscił na rzecz powoda w dniu 1 grudnia 2015 r., ewentualnie rozłożenie należności na 10 równych miesięcznych rat. Wnosil ponadto o nieobciążanie go zwrotem kosztów procesu stosownie do art. 102 kpc.

Powodowie podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko, oponując przeciwko rozłożeniu dochodzonej należności na raty. Przyznali otrzymanie od pozwanego kwoty 2909,97 zł. Ponadto powodowie pismem procesowym z dnia 21 czerwca 2016 r. cofnęli pozew co do kwoty 505,44 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2015 r. do dnia zapłaty.

Sąd zawiadomił pozwanego o cofnięciu pozwu przez powoda, udzielając dwutygodniowego terminu na złożenie oświadczenia czy wyraża zgodę na cofnięcie pozwu w tej części, pouczając jednocześnie, że brak oświadczenia na piśmie zostanie przez Sąd potraktowany jako wyrażenie zgody na cofnięcie pozwu.

Pozwany (...)w C. w określonym terminie nie złożył żadnego oświadczenia na piśmie, co Sąd, zgodnie z doręczonym pozwanemu pouczeniem, potraktował jako wyrażenie zgody na cofnięcie pozwu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. Ż., J. H., W. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna w W. oraz (...)w C. (...)łączyły umowy dostawy materiałów szpitalnych (szkiełka, próbki, pipety korki itp.). (...) zobowiązany był zapłacić cenę za dostarczony mu towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury. Dostawca wystawił z tytułu dostawy faktury VAT na łączną kwotę 5322,88 zł:

- nr (...) z dnia 30 marca 2015 r. na kwotę 54,12 zł (termin wymagalności 29 kwietnia 2015 r.);
- nr (...) z dnia 9 kwietnia 2015 r. na kwotę 822,21 zł (termin wymagalności 9 maja 2015 r.);
- nr (...) z dnia 29 kwietnia 2015 r. na kwotę 1000,08 zł (termin wymagalności 29 maja 2015 r.);

- nr (...) z dnia 15 maja 2015 r. na kwotę 1285,44 zł (termin wymagalności 14 czerwca 2015 r.);
- nr (...) z dnia 20 maja 2015 r. na kwotę 922,32 zł (termin wymagalności 19 czerwca 2015 r.)
- nr (...) z dnia 18 czerwca 2015 r. na kwotę 1238,71 zł (termin płatności 18 lipca 2015 r.) (faktury VAT k. 8 - 17).

(...)w C. nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości dostarczonego towaru, jak też formy i sposobu zapłaty (bezsporne).

(...)w C. po wytoczeniu powództwa w dniu 1 grudnia 2015 r. uiszczył część należności łącznej w wysokości 1876,41 zł na poczet należności głównych wynikających z faktur (...). Łącznie w dniu 1 grudnia 2015 r. (...)w C. uiszczył na rzecz A. Ż., J. H., W. S. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna w W. kwotę 2909,97 zł, w tym na poczet należności głównych wynikających z faktur nie objętych pozwem z dnia 16 listopada 2015 r. (potwierdzenie przelewu k. 51, oświadczenie pełnomocnika powoda k. 55).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Roszczenie zostało oparte na dokumentach w postaci faktur VAT, które nie były kwestionowane. Pozwany nie kwestionował tego, iż powód dostarczył mu materiały szpitalne, jak również, że za odebrany towar nie zapłacił. Wskazał jedynie, iż po wytoczeniu powództwa uiszczył część należności głównej w kwocie 2909,97 zł. Wskazać należy, że z porównania treści pozwu oraz potwierdzenia przelewu na kwotę 2909,97 zł wynika, że przelew ten obejmował należności główne wynikające z czterech faktur: trzech o numerach (...), (...), (...) na łączną kwotę 1876,41 zł oraz czwartej o numerze (...) z dnia 30 marca 2015 r. na kwotę 1033,56 zł, nie objętej niniejszym pozwem.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że strony łączyła umowa dostawy. Zgodnie z art. 605 kc, przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W niniejszej sprawie po stronie powodów A. Ż., J. H., W. S. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna w W. ciążył obowiązek wytworzenia i dostarczenia rzeczy, natomiast pozwany (...)w C. (...) był zobowiązany do odebrania rzeczy i do zapłacenia ceny. Dostawca spełnił swoje zobowiązanie dostarczając Szpitalowi zamówione produkty. (...) zaś odebrał te produkty, ale nie zapłacił ceny. Dlatego roszczenie co do zasady należało uwzględnić. Należy tylko dodatkowo wskazać, że pozwany (...) nie kwestionował ceny za dostarczone mu produkty.

Należność wynikająca z faktur, stanowiących podstawę roszczeń powoda wynosi łącznie kwotę 5322,88 zł. Powodowie domagali się natomiast zapłaty kwoty 6861,88 zł. W toku procesu powodowie cofnęli, za zgodą pozwanego, powództwo co do kwoty 505,44 zł. W związku z powyższym w tym zakresie Sąd umorzył postępowanie w sprawie stosownie do art. 203 § 1, 3 i 4 kpc w zw. z art. 355 kpc (pkt III wyroku).

Sąd miał ponadto na uwadze, że pozwany w toku procesu zapłacił powodom część należności głównej wynikającej z faktur oznaczonych numerami (...), (...), (...) tj. łącznie kwotę 1876,41 zł. Powodowie potwierdzili otrzymanie tych należności.

W związku z powyższym w tym zakresie Sąd powództwo oddalił. Sąd oddalił ponadto powództwo co do kwoty 1033,56 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 6861,88 zł a kwotą 5322,88 zł pomniejszoną o kwotę 505,44 zł, w zakresie której powód cofnął pozew. Niewątpliwie kwota 1033,56 zł wynika z faktury (...) z dnia 30 marca 2015 r. załączonej do pozwu, jednakże z treści pozwu nie wynika, aby należność ta była objęta niniejszym pozwem. Uznać zatem należy, że należność w tej części nie została w niniejszym procesie udowodniona.

Sąd zasądził zatem od pozwanego (...) w C. solidarnie na rzecz powodów A. Ż., J. H., W. S. kwotę 3446,47 zł, z tym, że:

- kwotę 1285,44 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 922,32 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 1238,71 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lipca 2015 r. do dnia zapłaty.

Sąd mając nadto na uwadze, że w dniu 1 grudnia 2015 r. pozwany uiścił jedynie należności główne wynikające z faktur oznaczonych numerami (...), (...), (...), zasądził od pozwanego (...) w C. solidarnie na rzecz powodów A. Ż., J. H., W. S. odsetki ustawowe za opóźnienie:

- od kwoty 54,12 zł za okres od dnia 30 kwietnia 2015 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.;

- od kwoty 822,21 zł za okres od dnia 10 maja 2015 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.;

- od kwoty 1000,08 zł za okres od dnia 30 maja 2015 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.

Sąd nie uwzględnił natomiast wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty. Stosownie do art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W niniejszej sprawie pozwany w odpowiedzi na pozwy zawarł wniosek o rozłożenie świadczenia na raty, uzasadniając go trudną sytuacją finansową, na dowód czego przedłożył odpis bilansu za rok 2015, zestawienia zawierające liczbę hospitalizowanych osób, udzielonych porad i wykonanych badań w 2014 r. oraz zestawienie wysokości dostępnych środków pieniężnych na rachunkach bankowych według stanu na 29 stycznia 2016 r.

Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzonego świadczenia jest możliwe tylko „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”, podlegających wyłącznemu uznaniu przez sąd. Jak słusznie podkreśla się w orzecznictwie, ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 kpc, nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie V ACa 620/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie I ACa 242/12). Obie strony procesu w chwili powstania zobowiązania były profesjonalistami stale zajmującymi się tego typu działalnością. Pozwany zamawiając u powoda dostawę materiałów medycznych, znając swoje możliwości finansowe i ograniczenia wynikające z refundowanego systemu zapłaty za udzielane świadczenia, obowiązany był tak ukształtować stosunek zobowiązaniowy z powodem, aby uwzględnił on realia w zakresie czy to ilości zamawianych artykułów, czy też terminu płatności. To na Szpitalu ciąży obowiązek takiego gospodarowania uzyskanymi środkami, aby posiadać aktywa na bieżące regulowanie należności, nie zaś jego kredytowanie przez kontrahentów, wbrew ich woli i ustaleniom umownym.

Należy podkreślić, że przychylenie się Sądu do wniosku zobowiązanego i rozłożenie zobowiązania na raty godziłoby w zasadę swobody zawierania umów, a w konsekwencji nieuzasadnioną ingerencję Sądu w obrót gospodarczy.

Dokumentacja pozwanego zawierająca dane opisujące ilość wykonanych świadczeń zdrowotnych wskazuje tylko i wyłącznie na to, że pozwany spełnia swoje cele statutowe, jednak w przypadku toczącej się sprawy tego rodzaju dokumentacja jest bezcelowa i powoływanie się na nią nie może odnieść żadnych skutków prawnych.

Wskazać też należy, że przed tutejszym sądem toczy się wiele procesów cywilnych prowadzonych przeciwko (...) w C. o zapłatę należności z tytułu dostaw leków i urządzeń czy świadczenia usług. To nie są incydentalne sytuacje. Podmiot, który w sposób świadomy nie realizuje swoich zobowiązań nie może skutecznie domagać się rozłożenia świadczeń na raty.

Sąd w pkt V wyroku zasądził od pozwanego (...) w C. (...)solidarnie na rzecz powodów A. Ż., J. H., W. S. koszty procesu. O kosztach procesu, orzeczono stosownie do art. 100 kpc. Na koszty złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 250,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1200,00 zł od uwzględnionej części powództwa, w tym należności 1876,41 zł w zakresie, której powództwo oddalono, jednakże wobec jej zapłacenia po wytoczeniu powództwa

(powodowie nie uiścili opłaty skarbowej od pełnomocnictwa). Pozwanego uznać należy zatem za przegrywającego proces, w konsekwencji zatem zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty. Sąd miał bowiem na uwadze, że zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, wyrażonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1979 r. w sprawie I CZ 92/79, pozwany, który płaci dochodzoną należność po wniesieniu pozwu, chociaż przed otrzymaniem jego odpisu, z punktu widzenia przepisów kodeksu postępowania cywilnego o kosztach procesu uważany jest za przegrywającego sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty (art. 98 § 1 kpc). Pogląd ten został również wyrażony przez Sad Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 listopada 1984 r. w sprawie IV CZ 196/84.

Sąd nie znalazł podstaw, aby zastosować art. 102 kpc i nie obciążyć pozwanego kosztami procesu. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów.